II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2009 m. balandžio 6 d.

dėl Bendrijos prisijungimo prie 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptaune kartu priimtų Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, ir jos Protokolo dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų

(2009/370/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą, kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa ir 300 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [1],

kadangi:

(1) Bendrija deda pastangas, kad būtų sukurta bendra teisminė erdvė, grindžiama teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu.

(2) 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptaune kartu priimti Konvencija dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga (toliau – Keiptauno konvencija) ir jos Protokolas dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų (toliau – Protokolas dėl orlaivių) veiksmingai prisideda prie jų atitinkamų sričių reglamentavimo tarptautiniu lygiu. Todėl pageidautina, kad šių dviejų dokumentų nuostatos, susijusios su Bendrijos išimtinei kompetencijai priklausančiais klausimais, būtų pradėtos kuo greičiau taikyti.

(3) Komisija Bendrijos vardu vedė derybas dėl Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių nuostatų, priklausančių išimtinei Bendrijos kompetencijai.

(4) Regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurių kompetencijai priklauso tam tikri Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių reglamentuojami klausimai, gali prisijungti prie minėtos Konvencijos ir minėto Protokolo jiems įsigaliojus.

(5) Kai kurie klausimai, kuriuos reglamentuoja 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [2], 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų [3] ir 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) [4], taip pat reglamentuojami Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių.

(6) Bendrija turi išimtinę kompetenciją kai kuriais Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių reglamentuojamais klausimais, o valstybių narių kompetencijai priklauso kiti šių dviejų dokumentų reglamentuojami klausimai.

(7) Todėl Bendrija turėtų prisijungti prie Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių.

[1] 2008 m. gruodžio 18 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

[2] OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
[3] OL L 160, 2000 6 30, p. 1.
[4] OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

(8) Keiptauno konvencijos 48 straipsnis ir Protokolo dėl orlaivių XXVII straipsnis nustato, kad prisijungdama regioninė ekonominės integracijos organizacija turi pateikti deklaraciją nurodydama minėtoje Konvencijoje ir minėtame Protokole reglamentuojamus klausimus, kuriuos tos organizacijos valstybės narės perdavė jos kompetencijai. Todėl prisijungdama Bendrija turėtų pateikti tokią deklaraciją dėl šių dviejų teisės aktų.

(9) Keiptauno konvencijos 55 straipsnis nustato, kad Susitariančioji Šalis gali deklaruoti, kad ji netaikys visų arba kai kurių 13 ar 43 straipsnio arba abiejų straipsnių nuostatų. Prisijungdama prie minėtos Konvencijos, Bendrija turėtų pateikti tokią deklaraciją.

(10) Protokolo dėl orlaivių X, XI ir XII straipsniai taikomi tik tuo atveju, jei Susitariančioji Šalis pagal minėto Protokolo XXX straipsnį pateikė atitinkamą deklaraciją ir tik toje deklaracijoje nurodytomis sąlygomis. Prisijungdama prie Protokolo dėl orlaivių, Bendrija turėtų deklaruoti, kad ji netaikys XII straipsnio ir, kad ji neteiks deklaracijos pagal XXX straipsnio 2 ir 3 dalis. Valstybių narių kompetencija su nemokumu susijusių materialinės teisės normų srityje nesikeis.

(11) Susitariančioji Šalis pagal Protokolo dėl orlaivių XXX straipsnio 1 dalį taip pat gali teikti deklaraciją dėl VIII straipsnio, reglamentuojančio teisės pasirinkimo taisykles, taikymo. Prisijungdama prie Protokolo dėl orlaivių, Bendrija turėtų deklaruoti, kad ji netaikys VIII straipsnio.

(12) Jungtinei Karalystei ir toliau bus privaloma 1980 m. Romos konvencija dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės ([1]), kol jai taps privalomos Reglamento (EB) Nr. 593/2008 nuostatos. Manoma, kad jei iki to laiko Jungtinė Karalystė prisijungs prie Protokolo dėl orlaivių, prisijungdama ji pateiks deklaraciją pagal XXX straipsnio 1 dalį, kuri neturės įtakos minėto reglamento nuostatų taikymui.

(13) Jungtinė Karalystė ir Airija dalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą.

(14) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

1. Europos bendrijos vardu patvirtinami 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptaune kartu priimti Konvencija dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, (toliau – Keiptauno konvencija) ir jos Protokolas dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų (toliau – Protokolas dėl orlaivių).

Prie šio sprendimo pridedami Keiptauno konvencijos ir Protokolo dėl orlaivių tekstai.

2. Šiame sprendime „valstybė narė“ – visos valstybės narės, išskyrus Daniją.

2 straipsnis

Tarybos Pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Bendrijos vardu deponuoti Keiptauno konvencijos 47 straipsnio 4 dalyje ir Protokolo dėl orlaivių XXVI straipsnio 4 dalyje nurodytą dokumentą.

3 straipsnis

1. Prisijungdama prie Keiptauno konvencijos, Bendrija turi pateikti I ir II priedų I punktuose esančias deklaracijas.

2. Prisijungdama prie Protokolo dėl orlaivių, Bendrija turi pateikti I ir II priedų II punktuose esančias deklaracijas.

Priimta Liuksemburge, 2009 m. balandžio 6 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. POSPÍŠIL

([1]) OL L 266, 1980 10 9, p. 1.

I PRIEDAS

Bendrosios deklaracijos dėl Europos bendrijos kompetencijos, kurias turi pateikti Bendrija prisijungdama prie 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptaune kartu priimtų Konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, (toliau – Keiptauno konvencija) ir Protokolo dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų (toliau – Protokolas dėl orlaivių)

I. Deklaracija pagal 48 straipsnio 2 dalį dėl Europos bendrijos kompetencijos Keiptauno konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, reglamentuojamais klausimais, su kuriais susijusią kompetenciją valstybės narės perdavė Bendrijai

1. Keiptauno konvencijos 48 straipsnis nustato, kad regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurias sudaro suverenios valstybės ir kurių kompetencijai priklauso tam tikri minėtos Konvencijos reglamentuojami klausimai, gali prisijungti prie Konvencijos, jeigu jos pateikia 48 straipsnio 2 dalyje nurodytą deklaraciją. Bendrija nusprendė prisijungti prie Keiptauno konvencijos ir todėl teikia tokią deklaraciją.

2. Dabartinės Bendrijos valstybės narės yra Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė.

3. Tačiau ši deklaracija netaikoma Danijos Karalystei pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius.

4. Ši deklaracija netaikoma valstybių narių teritorijoms, kuriose negalioja Europos bendrijos steigimo sutartis, bei neturi įtakos tokiems teisės aktams ar pozicijoms, kuriuos atitinkamos valstybės narės pagal Keiptauno konvenciją gali priimti tų teritorijų vardu bei interesais.

5. Europos bendrijos valstybės narės perdavė Bendrijai savo kompetenciją klausimais, susijusiais su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([1]), 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų ([2]) ir 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) ([3]).

6. Prisijungdama prie Keiptauno konvencijos, Bendrija neteiks jokios deklaracijos, kurią leidžiama teikti pagal minėtos Konvencijos 56 straipsnyje nurodytus straipsnius, išskyrus deklaraciją dėl 55 straipsnio. Valstybės narės išlaiko savo kompetenciją su nemokumu susijusių materialinės teisės normų srityje.

7. Naudojimasis kompetencija, kurią valstybės narės suteikė Bendrijai pagal Europos bendrijos steigimo sutartį, dėl jos pobūdžio nuolat kinta. Pagal minėtą Sutartį kompetentingos institucijos gali priimti sprendimus, kuriais nustatomos Bendrijos kompetencijos ribos. Bendrija pasilieka teisę atitinkamai keisti šią deklaraciją, tačiau tai nėra būtina, kad Bendrija galėtų naudotis savo kompetencija Keiptauno konvencijos reglamentuojamais klausimais.

II. Deklaracija pagal XXVII straipsnio 2 dalį Europos bendrijos kompetencijos klausimais, kuriuos reglamentuoja Protokolas dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų (toliau – Protokolas dėl orlaivių), su kuriais susijusią kompetenciją valstybės narės perdavė Bendrijai

1. Protokolo dėl orlaivių XXVII straipsnis nustato, kad regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurias sudaro suverenios valstybės ir kurių kompetencijai priklauso tam tikri minėto Protokolo reglamentuojami klausimai, gali prisijungti prie Konvencijos, jeigu jos pateikia XXVII straipsnio 2 dalyje nurodytą deklaraciją. Bendrija nusprendė prisijungti prie Protokolo dėl orlaivių ir todėl teikia tą deklaraciją.

([1]) OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
([2]) OL L 160, 2000 6 30, p. 1.
([3]) OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

2. Dabartinės Europos bendrijos valstybės narės yra Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė.

3. Tačiau ši deklaracija netaikoma Danijos Karalystei pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius.

4. Ši deklaracija netaikoma valstybių narių teritorijoms, kuriose negalioja Europos bendrijos steigimo sutartis, bei neturi įtakos tokiems teisės aktams ar pozicijoms, kuriuos atitinkamos valstybės narės pagal Protokolą dėl orlaivių gali priimti tų teritorijų vardu bei interesais.

5. Europos bendrijos valstybės narės perdavė Bendrijai savo kompetenciją klausimais, susijusiais su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [1], 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų [2] ir 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) [3].

6. Prisijungdama prie Protokolo dėl orlaivių, Bendrija neteiks nei deklaracijos pagal XXX straipsnio 1 dalį dėl VIII straipsnio taikymo, nei deklaracijų, kurias leidžiama teikti pagal XXX straipsnio 2 ir 3 dalis. Valstybės narės išlaiko savo kompetenciją su nemokumu susijusių materialinės teisės normų srityje.

7. Naudojimasis kompetencija, kurią valstybės narės perdavė Bendrijai pagal Europos bendrijos steigimo sutartį, dėl jos pobūdžio nuolat kinta. Pagal minėtą Sutartį kompetentingos institucijos gali priimti sprendimus, kuriais nustatomos Bendrijos kompetencijos ribos. Todėl Bendrija pasilieka teisę atitinkamai keisti šią deklaraciją, tačiau tai nėra būtina, kad Bendrija galėtų naudotis savo kompetencija Protokolo dėl orlaivių reglamentuojamais klausimais.

---

[1] OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
[2] OL L 160, 2000 6 30, p. 1.
[3] OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

II PRIEDAS

Deklaracijos, kurias turi pateikti Bendrija prisijungdama prie 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptauno konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, (toliau – Keiptauno konvencija) ir Protokolo dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų (toliau – Protokolas dėl orlaivių) dėl tam tikrų juose numatytų nuostatų ir priemonių

I. Europos bendrijos deklaracija pagal Keiptauno konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliąja įranga, (toliau – Keiptauno konvencija) 55 straipsnį

Pagal Keiptauno konvencijos 55 straipsnį tais atvejais, kai skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta yra Bendrijos valstybės narės teritorijoje, valstybės narės, kurioms privalomas 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [1], taikys Keiptauno konvencijos 13 ir 43 straipsnius dėl teisių gynimo teisme laikinų priemonių vadovaudamosi tik Reglamento Nr. 44/200131 straipsniu, kaip išaiškino Europos Bendrijų Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselio konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [2] 24 straipsnį.

II. Europos bendrijos deklaracija pagal Protokolo dėl su orlaivių įranga susijusių klausimų (toliau – Protokolas dėl orlaivių) XXX straipsnį

Pagal Protokolo dėl orlaivių XXX straipsnio 5 dalį minėto protokolo XXI straipsnis Bendrijoje nebus taikomas, o bus taikomas 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [3] tose valstybėse narėse, kurioms yra privalomas šis reglamentas ar kiti jo poveikiui išplėsti skirti susitarimai.

[1] OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
[2] OL L 299, 1972 12 31, p. 32.
[3] OL L 12, 2001 1 16, p. 1.